

Ekstra *den røde*

ARBEIDEREN

Organ for Kommunistisk Arbeiderforbund

FORBERED KAMPEN FORAN VÅRENS TARIFFOPPGJØR!

Landets fagorganiserte arbeidere forbereder nå tariffoppgjøret 1976. Forberedelsene blir gjort i bedrifts-klubber og fagforeninger tilsluttet LO-forbundene, og igjen reises kravet om frie forbundsvisse oppgjør og advarsler mot såvel samordnede oppgjør som mot statlig innblanding i oppgjøret.

Erfaringene fra de seinere års tariffoppgjør har ført til økt mistro til LO-ledelsen (og ofte egen forbundsledelse) som gang på gang har vist at de har torpedert arbeidernes krav om direkte forbunds/bransje-oppgjør, og dermed løpt NAFs og kapitalens ærend.

En har også i økende grad erfart at staten direkte har grepet inn i oppgjørene - først med press for å få til sentraliserte fellesoppgjør, eller ved hjelp av riksmeklingsinstitusjonen og Arbeidstvistlovens kopplingsbestemmelse å ugyldiggjøre forkastelse av tariff-forslag ved uravstemning. Om ikke det har nyttet, er det også forsøkt anvendt lønnsnemnddiktat. Til sist har staten gjort bruk av tiltak for fullstendig å gjøre voldtekt på ennå eksisterende forhandlings- og tariffavtalerett ved hjelp av regjeringsdirigerte "pakkeløsninger". I alle disse framstøt er LO-apparatet direkte blitt anvendt ovenfra og ned for å skape disiplin i arbeidernes rekke på borgerstatens og kapitalens premisser.

Gjennom regel- og lovverk er fagforeningene med bistand fra LO blitt avvæpnet som mulige kamporganisasjoner for arbeidere som tar opp direkte kamp for sine lønns- og arbeidsvilkår mot kapitalistenes utbytting og profitt. Det er lagt opp til at fagorganisasjonen helt ned til foreningsplan skal hindre effektiv lønnskamp fra arbeidere som vil anvende streikevåpnet i forsvaret av sine interesser. Disse erfaringene har lært arbeiderne til å anvende nye metoder, som de "ville" streiker på tvers av tvangslovene og utenom det offisielle faglige apparat, samtidig som de enhetlige organisasjonsmessige formasjoner er blitt

styrket for kamp gjennom de direkte valgte streikekomiteene.

Bare ved hjelp av en slik konkret kamplinje, og ved å kvitte seg med illusjonene om såvel borgerstatens "nøytrale og klasseløse" karakter som myten om fagforeningene som mulige direkte kamporganisasjon i dagens Norge, har det lyktes arbeiderne å gjennomføre sin kamp fram til seier. Streiker siden 1970 - som ved NORGAS, i Sauda, ved Sporveien, i Odda, ved Holmenkolbanen, og heis- og tlf. sentralmontørenes streiker - viser klart hvilke kampformer som gir seier og hvilke som svekker arbeidernes posisjon.

LO-sekretariatets og DNAs opprinnelig positive innstilling til Skånlandutvalgets forslag viser at en står foran en enda mer organisert statsdirigert

blokk av kapitalistene og LO-byråkratiet rettet mot arbeidernes faglige kamp. Sjøl om dette første framstøtet for et fullstendig korporativt system er slått tilbake, har seinere framstøt fra NAF, LO og regjeringa vist at en ikke har gitt opp planene.

Høstens indeksoppgjør, der LO-ledelsen unnlot å anvende bestemmelsene i tariffavtalen av 1974 om å kreve kompensasjon for prisstigninga overfor NAF (en forutsetning for arbeidernes godkjenning av avtalen), men tvert om deltok i en statsdirigert regulering som lot ca. 2 kr. i redusert kjøpekraft pr. arbeidstime være udekket for å sikre profittnivået, viser at en tilrettelegger vilkårene for kapitalistenes plan om å avskaffe tariffoppgjør gjennom arbeidernes organisasjoner for godt.

Forts. neste side

Spillet kan veltes!

STATSANSATTE VED NRK TIL STREIK

Arbeidere!

Framstøtet fra statsmyndighetene for å presse gjennom et ovenfra og ned-diktat i de statsansattes tariffavtaler er ikke tilfeldig, og dette framstøtet er ikke ment som et særskilt anslag mot de statsansatte.

NAF har forlenget vunnet LO over til sin strategi som går ut på et totalt sentraldirigert lønnsdiktat i statlig regi ved tariffoppgjøret for landets industriarbeidere våren 1976. Som et ledd i denne planen er det nødvendig å legalisere en total "samfunnsmessig" lønnsfastsettelse, dvs. hele tida ut fra kapitalistenes kalkyler for å opprettet olde og endog øke profitten.

Ved å presse gjennom umyndiggjørelsen av de fagorganiserte i staten - og å slå i stykker mulighetene til demokratisk drøftelse av egne krav som ad organisatorisk vei kunne gi resultater gjennom faglig kamp - vil de vinne posisjoner for et fullstendig diktat av arbeiderlønningene våren 1976.

De statsansatte ved NRK er forbitret fordi framstøtet nå rammer dem. Vi vil ikke underslå at deres reaksjon bærer preg av illusjoner - vi er ikke overbevist om at deres motiver for å føre kamp dreier seg om arbeidernes interesser mot kapitalens framstøt, sjøl om det er derfor de nå rammes.

De har vedtatt streik mot Statens lønnskomite, men i premissene framgår det at de tror en slik streik er lovlig! Den nakne sannhet kommer fram ved statens stevning av dem for arbeidsretten.

Deres reaksjon og vedtak om streik har vår støtte, den er i arbeiderklassens interesse. Men det viktigste for arbeiderklassen er å trekke erfaringene fra deres kamp. For det første å se hvor systematisk triumviratet staten, LO og NAF går til verks i enhver kamp som angår for oldet mellom arbeid og kapital. for det andre å kvitte seg med illusjonene om "lov-

lig" streik for egne lønnsvilkår.

Det tredje vil nødvendigvis bli: Å kvitte seg med illusjonene om å bruke det legale fagforeningsapparat i arbeidernes streikekamp. Veien om de direkte valgte streikekomiteene er veien å gå, kampen må føres etter parolen: tvers gjennom lov til seier!

Bruk erfaringene fra NRK-aksjonen. Støtt alle tiltak og aksjoner fra statsansatte som rammer planene om sentraldirigert oppgjør.

Støtt alle tiltak som knytter de statsansattes kamp for egne lønnsvilkår til arbeiderklassens kamp mot økt utbytting av arbeidskraften.

Front mot alle forsøk på "samordnet" tariffoppgjør!

Kommunistisk Arbeiderforbund
Faglig komite

Forts. fra side 1

Kleppe-pakkas svada om prisstopp som "ytelse" er nå beviselig uten innhold. Det vil også vise seg at reknestykket med "skattelette" og økte tilskudd til bl. a. barnetrygd gjennom statsbudsjettet ikke kan gå opp med fordel for arbeiderne - i og med at nettopp nå skal det gis økte tilskudd fra statskassa til kapitalistenes profitt og skattelette for profitørene.

Vi kommunister ser det ikke som arbeidernes oppgave å bringe offer for å redde profitten i den krisa som er kapitalismens eget ubønnhørlige resultat. Erkjennelsen av kapitalismens stadig dypere krise tilsier at vi nettopp forsterker våre bestrebelser på å mobilisere arbeiderne til offensiv kamp for sine kår. Vi oppfordrer arbeiderklassen til ikke å avfinne seg med en skjerpet utbytting, men sette fram uavkortede krav overfor kapitalen.

Det umiddelbare tiltak landets fagorganiserte må foreta, er å tilbakevise LO-pampenes resignasjonslinje i lønnskravene. Prisstigning og produksjonsøkning gir fullt grunnlag for å reise lønnskrav på 25% økning og mer.

Kravene om forkorting av arbeidstid, som er nødvendig særlig for skiftarbeid, om heving av ulempetillegg for skift og annet arbeid, samt bedring av sosiale vilkår (ferie, pensjon, mødrepenn osv.) må ikke forhindre kravet

om kraftig og reell lønnsøking.

Kravet om helautomatisk indeksregulering med lavt poeng-svingningstall må knesettes. Parolen her må være: Ingen fornyet fullmakt til LOs fortolkning av hvor mye som skal kompenseres for prisstigninga! Avtale om full kompensasjon automatisk bør være en forutsetning for enhver tariff.

Fellesoppgjør og LO-ledet samordnet oppgjør må tilbakevise. Men det er ikke nok bare å reise kravet om "frie forbundsvise oppgjør". Siste oppgjør ble i navnet et forbundsvist oppgjør, men forbundsstyrene bøyde likevel av for en LO/NAF-avtalt ramme - og der presset fra arbeiderne ble for stort, viste forbundene (f. eks. kjøttarbeiderstreiken) at i deres regi, innen regelverket, var en streikekamp dømt

til å mislykkes. Nettopp de legale rammer forbundene er underlagt, og som de ikke vil sprengte, vil i alle fall gjøre dem til ubrukbare som kamporganisasjoner.

Det er derfor ikke nok å kreve forbundsvise oppgjør uten å forberede seg på at forbundene ikke vil eller kan gjennomføre kampen for de lønnskrav som er reist. Mot kapitalistenes motoffensiv og statens tvangstiltak må arbeiderne reise sine direkte valgte streikekomiteer og kampformasjoner utenom det legale faglige apparatet. Både lovverk og fagforening må settes tilside, forbindelsen med ethvert organ som ikke kan tjene kampen, må brytes.

Dette er den eneste linjen som fører fram. Dette er Kommunistisk Arbeiderforbunds klassekamplinje for arbeidernes faglige kamp.

(Resolusjon fra Kommunistisk Arbeiderforbunds faglig-politiske konferanse)

Abonner på den røde Arbeideren!

Ta kontakt med Kommunistisk Arbeiderforbund, Postboks 2863, Kampen, Oslo 5.